

DUŠANOVY ZÁPISKY

BŘEZEN 2008

X. ročník

číslo 5

ÚVOD ANEB JAK NA VELIKONOCE!

Milí spoluškoláci, jak sami dobře víte, po Vánocích následují Velikonoce a s nimi přicházejí zajítky, vajíčka, pentličky, a taky holkami neoblíbená pomlázka!

Takže bychom vám chtěli dát pár rad, jak na Velikonoce:

- 1) Klukům se zakazuje brutalita při pomlázce!
- 2) Holky musí mít přichystány hromady barevných vajíček!
- 3) Kluci nepochtívají v domácnostech peníze!
- 4) Doma byste měli mít přichystaného beránka.
- 5) Děvčata by měla mít nachystané náhradní oblečení pro případ, že budou polita něčím jako je voda z naší Ondřejnice.
- 6) Nacpěte se čokoládovými zajíci a bude to v klidu!

Jinak v tomto čísle se dočtete například o tom, jak naši nadaní žáci byli na dějepisné olympiádě, či jak se prvňáčci zapisovali do školy.

Přejeme pohodové V! čtení, krásné Velikonoce a plno bujarých zážitků!

Vaše MaKaRa

ROZHOVOR S...

Husiti, do toho!

Nikdy by nás nenapadlo, jak mohou být husité, rytíři a takoví ti ostatní bojovníci do-cela zábavní. Když nám jednoho opravdu slunečného dne (byla asi půlka ledna) pan učitel oznámil celý nadšený, že za námi do tělocvičny přijdou husitští bojovníci, moc nadšení nevyvolal, ovšem když dodal, že místo dějepisu, celá třída jásala a skákala radostí. O měsíc později se najednou začalo zmatkovat kvůli nějakým penězům a docvaklo nám, že husité se blíží. Nastal den D – hodina dějepisu, my jsme se seřadili ke dveřím (za ruce už nechodíme pár let) a rychle se cpali do už plné tělocvičny, aby nám náhodou něco neuteklo. A výsledek? Neuteklo nám nic. A dokonce jsme ukořistily rozhovor...

JO, ještě něco k organizaci: Tam, kde bude zkratka ML., odpovídal mladší a tam, kde St., Starší. Musíme vám vysvětlit, co tam bude, když se na odpovědi shodli? Tak dobře, pro jistotu: Oba.

Jak dlouho děláte tato představení?

Oba.: 8 – 10 let, fakt to nevíme přesně.

Nebojíte se, že přijdete o oko jako Žižka?

St.: No, jelikož jsem na jedno oko skoro slepý (pozn. red.: Nebojte, nemyslel to vážně), tak ne.

ML.: Ne, když mi ho vypíchnou, mám ještě jedno, ne?

Je Žižka Váš vzor?

St.: Ne, jelikož to byl původem lapka a ka-cíř...

ML.: Ježiš, ne!

Jakou zbraň máte nejraději?

St.: Oboustrannou sekýru.

ML.: Asi všechny.

Pijete matonku. Uklidňuje?

Oba: Tak to se neví. Tahle je pomerančová, ale nejlepší je grepová.

Kolik asi váží ten husitský vůz?

Oba: 250 kg.

Smějící se, nebo vážné publikum?

Oba se opět shodli: Tak zrovna u tohoto představení jednoznačně smějící. Ale hrajeme i

takové věci, u kterých brečí dospělí chlapi.

Nosíte v civilu špičaté nebo kulaté boty?

St.: Se klidně pojdte podívat (a tak jsme šly a botky byly kulaté).

ML.: Já mám skaty, koukejte!

Proč zrovna červená čepice?

St.: Vymysl scénáristy

ML.: Já mám v civilu zelenou, heč!

Jezdíte na koni nebo autem?

St.: Autem.

ML.: Autobusem (smích).

To železo vám kovali na míru?

St.: No samozřejmě (smích).

Podkolenka nebo ponožky?

St.: Ježiš, to je jedno.

ML.: Jak kdy.

Nosíte kroužkované trencle?

St.: Ne, je to děsně nepohodlné...

ML.: Já je ještě ani neviděl. Ale stačí mi ta kroužkovaná košile, co mám na sobě, když hraju.

Taháte s sebou kufřík s náradím?

St.: Jistě že jo.

ML.: Není proč.

Jste jenom 2?

Oba: Je nás okolo 10.

Improvizujete?

St.: Jak kdy.

ML.: Jistě, někdy se musí, jinak to prostě nejde...

A dnes?

St.: Ne, ale když zazvonil ten zvonek, málem jsem se podělal, jak jsem se leknul...

ML.: Bohudík ne

Jak se Vám líbilo naše publikum?

Oba: Byli jste super...

A co naši kluci, pomáhali dostatečně?

St.: Jen kdyby tolik neremcali, jinak si nemůžu stěžovat...

Viděli jste Piráty z Karibiku?

St.: Jo, všechny 3 díly.

ML.: První i druhý díl jsem viděl, u třetího jsem usnul a už ho asi v životě nedokoukám.

Jaký používáš šampon?

ML.: Co se najde v koupelně...

Máte se s kolegou rádi?

St.: Ale jo...

ML.: Jak kdy...

*Tak to je asi vše, papapa,
loučí se Lili a Bubu*

VELIKONOCE

Určitě se na Velikonoce všichni těšíme. A proč? Protože můžeme zdobit vajíčka a vystřihovat kuřátka, telátka a králíčky. A jak můžeme vajíčka na Velikonoce ozdobit? Existuje celá řada technik, jak vajíčka ozdobit. Tak třeba, na vajíčku může být obrázek z vosku nebo můžete i ta vajíčka vyřezávat. Můžete ještě vajíčka ozdobit korálky a nebo madeirovaným zdobením (vychází z vystřihování jemných motivů z plátna a jejich následného obšívání).

Barvou původní byla pro kraslice přírodní barva. Modrá barva symbolizuje mír a víru. Zelená je barva zeleně. Žlutá představuje slunce. Fialová je barva křesťanství, na čemž je založena celá tradice Velikonoc. A proč jsou vejce zrovna na Velikonoce? Tak v pradávnych dobách bylo vejce symbolem života vždy o Velikonocích. Zdobená se kdysi vkládala do hrobu zemřelých.

arakuna

Velikonoční tradice v Anglii

Jsme si vybrali proto, že se slaví jinak než u nás. V Anglii příchod Velikonoc ohlašuje masopustní úterý, které je spíše známé pod názvem Palačinkový den. Nikdo přesně neví, proč jsou s tímto dnem spjaty právě palačinky, historikové ale předpokládají, že je to proto, aby se zkonsumovaly zbytky tuku, másla a vajec, tedy jídel o nadcházejícím přísném čtyřicetidenním půstu zakázané.

Co se týče samotných Velikonoc a jejich tradic, malování vajíček není vůbec rozšířeno. Vajíčka se zde samozřejmě vyskytují, a to v čokoládové podobě. Nejsou však obalena staniolem s veselými motivy kuřátek a zajíčků, nýbrž zcela nepoeticky nesou díky svým příchutím loga tyčinek Mars, Snickers, KitKat, lentilek Smarties, k vidění jsou ale i vajíčka s Barbínami, Bořkem stavitelem, Spidermanem, ba i Supermanem. Oproti českým vajíčkům jsou poměrně velká a hlavně zabalená v krabici.

Vajíčka v Anglii nosí zajíc, beránka neznají. Školy udržují tradici velikonočních klobouků zvaných Easter bonnet, jež by se pak správně měli nosit na nedělní sváteční bohoslužbu. Často se pak pořádají soutěže o nejkrásnější klobouček.

Pomlázka samozřejmě v Británii neexistuje. Málokdo však ví, že i v Anglii existuje stará lehce násilnická tradice, jež káže ženám druhé pondělí po Velikonocích posadit své manželky na židli, přivázat je a jako výkupné vymáhat nějaké ty drobné. Muži jim to druhý den oplácí, ale nechtějí nazpět peníze, nýbrž žádají si o polibek. Ženám tak vyjde tato tradice laciněji.

A ještě jeden divný zvyk, byť ne tak dodržovaný, v Anglii každý pouští o Velikonocích draky!

Plněná vejce na francouzský způsob

A nyní pro vás máme jeden velikonoční recept. Recept na tradičního beránka jistě všichni znáte, a proto jsme se rozhodli pro něco exotičtějšího.

Ingredience: 8 velkých vajec, 1/3 šálku jemně nasekané šunky, 1 lžička jemně nasekané jarní cibulky, 1 lžička nasekané petrželky, 1 lžička jogurtové majonézy, 2 lžičky hořčice, 1/4 lžičky sekaného čerstvého tymiánu, 1/8 lžičky soli, 1/8 lžičky čerstvě mletého černého pepře, 1 plátek toastového chleba, olej, snítky tymiánu na ozdobu

Postup: Vejce dejte vařit do vody, přiveďte k varu, odstavte z ohně a nechte přikryté 12 minut odstát. Potom vychlaďte proudem studené vody. Vejce oloupejte a podélně rozkrojte napůl. Žloutky vyjměte – budete potřebovat jen 4 vařené žloutky, zbytek použijte na přípravu jiného jídla, třeba jimi můžete poklást opečený toastový chléb, doplnit jarní cibulkou a strouhaným tvrdým sýrem. Čtyři žloutky dejte do mísy, přidejte jemně sekanou šunku, cibuli, petržel, majonézu, hořčici, tymián, sůl a pepř. Dobře promíchejte. Toastový chleba prsty rozdrťte, můžete použít i ruční mixér. Každou půlku vejce naplňte jednou lžičkou připravené vaječné směsi a posypte 1 lžící vytvořené strouhanky. Nakonec zastříknete trochou oleje ve spreji – není nutné. Naplněná vejce dejte na plech vyložený pečícím papírem a grilujte v troubě 1 až 3 minuty dozlatova. Před podáváním posypte čerstvým tymiánem. A pěkně si pochutnejte!

Napsaly Zelenoočko a EvTy!

VŠEZNÁLEK

Návštěva z VESMÍRU

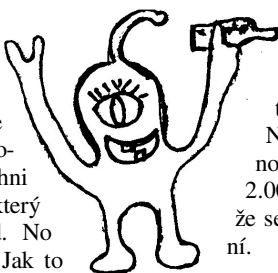
Jednou se paní učitelka Chvostková rozhodla, že její třída 5.A ve výtvarné výchově nakreslí MIMOZEMŠTĀNA. Kreslili ho ve dvojicích. Jak ho dokreslili, tak paní učitelka řekla, že ve slohu si napíšeme slohovou práci, ve které se bude psát o tom, jak se jejich mimozemšťan dostal na zem. Všichni psali příběh mimozemšťana, který přistál u nich na zahradě atd. No prostě vymýšlet si umí každý. Jak to dopadlo? To si můžete právě teď přečíst.

Markéta: Jednou tak sedíme na louce a pozorujeme hvězdy na nebi. Najednou se něco objeví. Je to UFO!!! Vylezl z talíře takový maličký barevný mužíček, s velkými červenými rohy. Jméno Lilo. Ptal se nás. Ale my jsme mu nerozuměly, ale moc jsme se snažily ho pochopit. Zůstal jenom jeden den a pak odletěl ve svém ufo talíři.

Denisa: Byl jednou jeden Ufon, který se jmenoval Uffinek. Jednou ho jeho kamarádi opustili, a proto také odletěl ve své raketě. Byl v půlce cesty a najednou začal klesat dolů na zem. Dopadl na krásnou zahradu, kde bydlela malá holčička Lila. Byla ze Slovenska a přistěhovala se do Česka. Děti ji moc neměly rády, protože se jim slovenský jazyk nelíbil. A proto se s Uffinkem skamarádila. Uffinek jí dal moc nesmrtelnosti a žili spolu navěky.

Markéta: Objevil se v tu dobu, když jsme pouštěly draka. Přiletěl v takovém

barevném talíři. Když vystoupil, strašně jsme se polekaly. Tvář měl zelenou a dokonce měl i oblečení. Za chvíli jsme se ho zeptaly, proč se tu objevil, a on odpověděl, že se mu pokazil létající talíř a že ho musí opravit. Když talíř opravil, zase odletěl.

Roman: Mimozemšťan se jmenuje Kuřařakuřa. Byl vyslán, aby zachránil svět před velkým meteoritem, který míří na naši Zemi. Meteorit je dvakrát větší než naše Země. Na zničení meteoritu má svou záračnou pistoli, která vysílá paprsky o síle 2.000.000.000.000 megawattů. Doufám, že se mu to podaří a naši planetu zachrání.

Tom: Jednou jsme se s Tomem dívali na hvězdy. Jedna hvězda byla opravdu zvláštní, a tak se to stalo. Spadla nám na zahradu a celá tráva zčernala. „Dobrý den, jsem kyklop Mandy, máte rádi Coca Colu? Napijte se a sami uvidíte! Tak jsme zavolali celou vesnici a strašně nám to chutnalo. A tak se stal z Mandýho boháč. A zůstal u nás.

Natálie a Verča: Jednoho dne, vlastně jedné noci, jsme viděli, jak k nám padá hvězda. Ale pak už to nebyla hvězda, ale přímo létající talíř. Pak to u nás na maličké zahradě přistálo. Otevřely se dveře a vystoupil náš budoucí kamarád, hned se nám zalíbil. Celý talíř zase odletěl, ale náš budoucí kamarád tady zůstal. Po nějaké době se u nás v krabici od maminčiných kozaček zabydlel. Hrál si tam s námi a povídal různé věci, třeba že pochází z ufoního světa, sám ani neví, kde to je. Říkal, že v jeho zemi, když ti umřou rodiče, zaveze tě talíř na neznámé místo. Tento panáček si oblíbil – hlavně růžové. Hrabe si hlavně s různými hračkami a přímo miluje jahodový pudink. Moc jsme se s ním skamarádily. Je to náš nejlepší kamarád. Je tak malinký, že

není skoro vidět, ale říkal, že od nás nechce pryč!

Pavlinka: Jak se k nám dostal? To nevíme. Našly jsme ho v křoví celého promrzlého. Vzaly jsme ho domů. Dokázal měnit počasí. Když on stál na rozmezí počasí, na jedné straně byla noc a na druhé byl den. Nevíme, jak to dokázal, ale byl divný. Zmáčknul-li tlačítko, z břicha mu vystřelil satelit. Zmáčknul-li jiné tlačítko, ze zadku trčela vrtáčka, která se začala točit a vrtat do peřin. Jediná věta, kterou říkal a pořád opakoval, byla: „Kde je můj táta?“ „Od té doby bydlí u nás a je jistě rád. Je tak šikovný, že si vaří a chytá na obrazovku naší televize jejich pořady.

Papa Škorpik, EvTy a Teryk

Čusky trusky!

Jak se vám jistě doneslo, u nás na škole se konala už poněkolkáté olympiáda v českém jazyce. Olympiáda se konala 12. 12. 2008 v učebně přírodopisu. Sešlo se nás celkem dost. Všichni byli plní elánu a odhodlání pokořit ostatní a věřili, že právě oni mají ten tolik potřebný X – factor. Na té nejvyšší příčce se ale může objevit jen jeden... Mno, musím říct, že to byl pořádný záhul, až se z toho všem kouřilo z makoviček a vypařovaly vysoce jedovaté výpary, které musel chudák pan učitel dýchat. Čas běžel a běžel, dny ubíhaly a my, nedočkaví géniové, jsme čekali na ortel, který nám co nevidět pan učitel oznámí. Samozřejmě někteří byli na vrcholu blaha a jak už to tak na světě bývá, někteří byli zklamaní. Ale nesmutněte, příští rok můžete dokázat, že se stal omyl a onen X – factor máte právě vy! To je good, ne?

Paťulka

Pár ukázek z našich výtvorů ze slohové části:

Když miluješ, není co řešit

Bylo krásné a voňavé ráno. Sotva jsem se probudila, po tváří mě zašimraly sluneční pa-

prsky. Zprvu jsem vyskočila z postele, neboť jsem se lekla, že jsem zaspala. Poté ale můj pohled sklouznul na kalendář a já zjistila, že je sobota. Takže jako hodná holka jsem sebou plácla na svůj pelíšek a opět tvrdě usnula. Ale co to? Najednou jsem ucítila nepříjemné houpaní. Pracně jsem otevřela ztěžklá víčka a spatřila zubícího se tátu, který na mě cenil svůj dokonalý chrup. Skákal po mé posteli, jako to má ve zvyku. To byl důvod podivného houpaní. Abych od něho měla pokoj, posbírala jsem své zdřevěnělé údy a šla se do kuchyně nasnídat – nebo naobědvat? V 11:30 asi možnost B. No jo, ale co s načatým dnem? Po chvíli přemýšlení jsem vytočila kamarádkino číslo. Shodli jsme se na našem oblíbeném Music Shopu, kam půjdeme ohlídnout, jestli tam mají nějaké nové hity. „No, musíš slyšet!“ zaječela má „tichá“ kamarádka a vrazila mi do uší sluchátka. Zněly první takty. Okamžitě jsem věděla, že je to On, mého srdce šampion. Nevědomky jsem začala tancovat, až mě zastavil podivně zrudlý a zkrabatělý obličej kamarádky. „Heehahahaha, kdyby... kdyby ses viděla... škyt. Hotový medvěd brtník!“ Škytala a hýkala kamarádka a dokonce i lidi okolo se podivně usmívali. Vystřelila jsem jako namydlený blesk, rudá až... za ušima a druhý den jsem poslala pro ten poklad vychechtanou Kristýnku. „No a co?“ říkala jsem si. Jak říká jedna reklama: „Když miluješ, není co řešit“.

Patricie, 8. A

Table píseň se mi líbí

Právě teď sedím ve škole v učebně přírodopisu a píšu olympiádu z češtiny. No, a přemýšlím nad námětem slohové práce. Kterou tu písničku mám vybrat? Je jich spousta, které se mi líbí, protože hudbu já miluju. Poslouchám všechny možné žánry. Rock, disco, hip – hop. Někdy se zavřu v pokoji a zpívám si je z plných plic. Ať mám jakoukoliv náladu, vždycky se dá vybrat nějaká, která mě uklidní, rozveselí, dodá odvahu.

A když jsem u té odvahy, vzpomnělo se mi na jednu. Je z filmu „NIKDY TO NEVZDÁVEJ“, zpívá ji Hilary Duff a jmenuje se Someone watching over me. Celá je o tom, že člověk

v životě zažije zklamání, trápení a myslí si, že je všemu konec. Ale vždycky je pro co žít. Člověk jen musí věřit, postavit se na vlastní nohy a jít za svým cílem. A tohle si říkám velmi často i v životě, proto mám tuhle písničku ráda.

A teď zabrousím zas jinam. Někdy mám na-prosto střelenou náladu, zavřu se v pokoji a mám chuť skákat po posteli a tančit. No, a v takovém případě si pustím písničku About you know, Girls friend, nebo VIP. U některých se musím přiznat, že vím jen z mála, o čem jsou. Dostane mě ta melodie, ten rytmus.

Přeruší mě až máma, když to po půl hodině opravdu nevydrží a donutí mě hudbu vypnout.

Eliška, 9.B

Jdu po škole a všude slyším „Tahle písnička je dobrá“ nebo „Tahle se mi líbí.“ Mí se líbí hodně písniček a je vcelku jedno, jaký styl to je. Hlavně, že se to dá poslouchat. Pod pojmem písnička si můžete představit cokoliv. Písnička může být zvuk okolní přírody. Prostě všechno. Když je mi smutno, pustím si něco pomalejšího. A když jsem veselý, poslouchám cokoliv. Nedávno jsem slyšel písničku, která se mi hodně líbila. Ale jak jsem si ji poslechl asi pětkrát, už jsem ji nemohl ani slyšet. „Tahle písnička se mi líbí?“ Co to má jako být? Žádná písnička se mi nemůže líbit. Jak vás to mohlo napadnout. Písnička se časem ohraje a zestárne. Potom se už nedá poslouchat. Více by mě zajímalo, kdo takovou písničku mohl vymyslet. Jestli nějaký pračlověk vzal kost a třískl s ní o hlavu jiného pračlověka a v kosti vznikl otvor, potom nějak záhadně foukl a ozval se první tón. Toť otázka. V dnešní době MP3 přehrávačů máme hodně možností. Někomu se líbí písničky bez zpěvu, někomu se líbí, když se tam řve. Určitě by se nikdo nikdy neměl smát někomu, jaký má rád styl. A nikdo by neměl brát písničku jako nějaký předmět. Je to prostě něco, co se nedá jen tak popsát. Co by se asi stalo, kdyby písničky vůbec neexistovaly? Nebyl by nikdo slavný (no, skoro). Žilo by se pochmurným životem, nikoho by nic nedokázalo rozveselit, tak jako písnička. To by byl život! Dostanu se k zadání: Tahle písnička se mi líbí. Nejvíce se mi líbí písnička zvaná Život. Ano opravdu někdy bývá

smutná a někdy veselá. Prostě běží dál a nemá stanovený rytmus.

Davča, 9.A

UDÁLOSTI A KOMENTÁŘE

Bez komentáře

Tondovo dílo

Naši mladí senioři

No je to zkrátka hrůza, jak my mladí zapomínáme na naše o něco starší prarodiče. Oni by taky potřebovali nějaký prostor na to, aby si s vámi popovídali a postěžovali, jak je otravovali v mládí kluci a tak podobně. Třeba by si taky potřebovali vyrazit někam do obchodáku a nakoupit si věci a pak jít někam do baru a tam to pořádně rozbalit.

No třeba jsou lepší než vy a vy se jich potom budete muset ptát, jak to dělají, že jsou pořád takhle aktivní i po šedesátce. No jak říkám, naši mladí senioři jsou in!

Máme je rádi pořád, ale já je zrovna nemusím na Vánoce. Ptáte se proč?! Protože nevím, co jim mám kupovat. No ale stejně to pokaždé dopadne stejně. Dárky jim nekoupím já, ale

moje mamka. Tady máte pár rad, jak udělat u starších seniorů velký nebo i menší dojem!

Rada 1: Kupte jim ohromující dárek.

Rada 2: Dejte jim nějakou starou fotku (na které jste malí).

Rada 3: Pokud máte seniory puntičkáře, tak se oblékněte jako to nejslušnější dítě na celém světě a po celou dobu, když u nich budete, tak se chovejte slušně.

Rada 4: Chovejte se k nim mile a přítulně. PS: Ale hlavně nebuďte otravní.

No tak to je z mých rad asi vše!

Těší se na vás ŤulíkBulík

Maškarní ples

Jak už všichni jistě víte, v sobotu 19. 1. 2008 v naší sportovní hale proběhl maškarní ples. Začínal ve dvě hodiny a skončil ve čtvrt na deset. Což je hodně brzo. A to jsme se celý rok na to těšili a přemlouvali rodiče, abychom tam mohli zůstat co nejdéle! Děti tam bylo plno. A kromě dětí taky nějaká ta dospívající mládež. I když mívá než minule. Hlavní atrakcí byl pan Jiří Riedel převlečený za koura Toma, taneční mistr, který měl připraveno mnoho soutěží. Jediné, co jsem ale zaregistrovala, byla poslední soutěž, která je oblíbená i v tanečních. Byla to soutěž, která probíhala tak, že se nejdříve daly židle doprostřed na parket, pustila se hudba, která se po nějakém čase třeba zastavila a ten, kdo si na tu židli nesedl, tak ten vypadl. Průběhem té hry se židle dávaly pryč, vždycky aby bylo o jednu méně, než těch účastníků. Diskotéka začínala v pět. Ještě že tak brzo! Jinak bychom to tam asi nepřežili! Na začátku byla nejdříve nuda, ale potom se to rozjelo. I když na některé písničky se tančit nedalo a polovina osazenstva buď odešla, nebo

byla venku. A tak byl parket prázdný. Až na některé jedince. Jako například já a EvTy. Na konci diskotéky byla už ukrutná nuda. A tak jsme šli radši domů.

Napsalo Zelenoočko!

Zase se volilo...:

Co na to říct?

Snad jen, že kdybych byla politik, hlasuji pro nějakého fajn týpka s nagelovaným čírem, který právě vyšel ze solárka, ale sny a touhy jsou jen sny a touhy. A po pravdě, takových krasavců v politice moc nenajdeme. Tak třeba pan Klaus, opálený sice je, nosí stylouvu košili, kravatu i kapesníček za klopou, akorát nevím, jestli bych si s ním dokázala pokecat jako s kamarádem. Už jen to, že na mě pořád vejrá z toho obrazu, který visí snad všude, jen nevím, proč není i na záchodě. Snad proto, že by se tam člověk strachy z toho jeho pohledu asi pos...pokakal. Ale já mu i přes to všechno fandím. Proč? Sama nevím. Možná proto, že knír je znamení inteligence (pohlédneme na pana učitele☺), nebo proto, protože už tu jednou jako prezident vládnul naší „minirepublice“ a nic nepodělal (teda alespoň myslím).

Zato pan Švejnar... Viděla jsem ho jednou, když jsem šla navštívit ze slušnosti dědu, a zrovna tehdy byl na jedné nejmenované televizní stanici pořad, kde pan Švejnar přesvědčoval zbytky „nestranných a nepodplacených“ politiků o tom, že ho máme volit.

A pak se to stalo.

Paní učitelka nám v občance zapnula bednu a co tam nebylo? VOLBY!!! A tam jsem ho viděla podruhé. Byl tam taky pan Paroubek, kterého to ohromně zajímalo☺, pan kandidát kandidoval v sáčku a kravatce, no prostě stylouvé a módní oblečení pro každou příležitost. Volby mi tak trochu připomínají psí výstavu, oba tam sedí, pan Klaus dělá, že ho to fakticky nežere, a pan Švejnar zas inteligentně kouká po tom pánovi, který prohlašuje, jaké že letos ty volby vlastně budou.

JELIKOŽ ZA TENTO ČLÁNEK NEDOSTÁVÁM HONORÁŘ, JE JEN NA VÁS, ZDA TOMUTO ČLÁNKU UVĚŘÍTE.

Nestranně říkám:

Vašík je hvězda, Vašík je naše hvězda, Vašík je nejlepší. Hej! Hej! Hej!

Zdraví nestranná Lili

ZÁPIS DO 1. TŘÍDY

Dne 4. 2. 2008 se konal zápis do 1. třídy. Jako každoročně prováděli prvňáčky po škole páťáci. Bylo to úplně super. Sára, Denča, Krista, Zuzka, Pavlínka, Lenka a Matěj dostali za úkol být převlečení za různé masky. A v jakých byli?

Sára a Denča byly moderní princezny, Lenka a Krista byly Pipi dlouhé punčochy, Matěj byl čaroděj, Zuzka byla kovbojka a Pavlínka byla Micky Mouse. Ti malinci byli úžasní! Denči a Sáru si jedna holčička vybrala hned jako první. No skoro všichni si je vybírali. Asi se jim převlek povedl. Potom jako druhé chodily nejvíce Pipi dlouhé punčochy, což byla Lenka s Kristou. Potom asi Micky Mouse a Čaroděj, což byli Matěj a Pavlínka, no a nakonec asi kovbojka, což byla Zuzka.

My osobně si myslíme, že ti malí byli nadšení z toho všeho. Vždy až udělali takové ty jako kdyby testy, tak si vzali různé věci. Jako například: kouzelné brčko, pitíčko Kubík a kornout. Prostě víc věcí, než jsme měli my páťáci a vy na druhém stupni. S každým budoucím prvňáčkem jsme prošli gymnastický sál, zašli jsme i za paní učitelkou Klimešovou do sboru a tam dostali nálepku na ruku atd. No prostě jsme si užívali s těm prcky. Někdy s námi chodili i jejich rodiče a někdy ne. Bylo to celkem fajn, až na to, že nás potom šleňě bolely nohy. Ale nám to ani tak nevadilo, hlavně že si užili ti malí. A vy, co je vám líto, že jste nemohli jít vy s těmi budoucími prvňáčky, tak nezaoufejte: až budete v páté třídě, taky se dočkáte!

Byl to super den, tak papa!

Škorpik a TulíkBulík

Cermat

Přijímačky? Cože? Už je ráno? Vstávat?! Proboha. Uf, vždyť to je vlastně jen Cermat na - nečisto...

A co to ten Cermat vůbec je? Zeptala bych se, kdybych byla nějaká malá Anička z první třídy. Odpověď by byla jednoduchá. Jsou to testy, testy z matematiky, českého jazyka a dalších obecných předpokladů. Testy, které

píšou tví o 8 let starší spolužáci, Aničko, aby věděli, jak jsou na tom se svými znalostmi a jestli se dostanou na střední školy. „Ahá,“ řekla by Anička. „A jak ty testy probíhají?“ No a to už je na delší povídání...

Ráno jsme se všichni ze třídy (no všichni, někteří se na to vykašlali, přiznejme si) sešli v učebně přírodopisu, dostali velké archy papírů s krásnými vyblitými barvami a dostali pokyn „Počítejte!“ Ano, prvním testem byla matematika. Dle mého názoru nejtěžší část celých testů. Úlohy typu doplň, urči, vypočítej a dělej to všechno rychle mně osobně dělají veliký problém, ještě když nemáme možnosti, dle kterých by se dalo alespoň trochu orientovat, ale máme pouze volné místo pro vypracování a odpověď. Ano, ano, toto jsou Cermaty. V něčem jednodušší a v něčem složitější, než testy Scio. Hlavním rozdílem jsou již zmíněné možnosti. No, ono to tak bývá, zvyknete si na pohodlné Scio, kde nikoho nezajímá, jak jste na výsledek přišli, a najednou „Bác!“ a napiš mi řešení. Ale co se dá dělat. Naštěstí to bylo pouze u matematiky. S dalším testem, testem z češtiny, už to nebylo tak ostré a prudké, ale zrovna nejlhčí to taky nebylo. V tomto ohledu jsou zase těžší testy Scio, kde musíte mít alespoň tuhu o některých literárních dílech a podobně. U Cermatu vám stačí, když se dokážete orientovat v textu a dokážete vypíchnout z něj hlavní myšlenku. To samozřejmě neumí každý, ale dejme tomu, že to není pokaždé až tak složité a dá se to naučit. Opakování je matka moudrosti... Dalším testem se stal test všeobecných znalostí. Tady to bylo složitější. Část otázek je matematických a část z češtiny. Na takovéto testy se v podstatě naučit nedá, ale jakž takž to zvládnout jde. Tímto se blížíme do závěru. Posledním, nedá se říct testem, ale spíše takovým dotazníkem byl...no byl to dotazník. Dotazník o tom, jakého chceme dosáhnout vzdělání, jestli se aktivně účastníme v hodinách a tak různě. Ten byl nejjednodušší (smích). A co ještě dodat? Že neotřesnější byly hodinové přestávky mezi testy, které byly podle mě zbytečné, nejtěžším testem byla matematika a to bude asi, nebo spíš určitě, vše... *Barush*

Obědové šrlenství

„My chceme více jídla, my chceme víc!“

Tak právě tento slogan můžete každý den slyšet z chodeb naší školní budovy, a to

hlavně z úst deváťáků. A divíte se? My, jako deváťáci, v žádném případě. Vezměte si, že přijdete v jednu hodinu na oběd do školní jídelny. Vystojíte si sáhodlouhou řadu a těšíte se na pořádný nášup jídla, který si platíte. Velmi idylická představa je, že by to tak vážně bylo. Realita je taková, že vystojíte sáhodlouhou řadu a když se dostanete přímo k okýnku, podívá se na vás čas od času otrávený obličej sloužící paní kuchařky a na talíři ubohých pár brambor s kouskem masa srovnatelný s tím, který dostane prvňáček, ne-li menší... A to jste deváťák. S výrazem podobným, jako byste právě kousli do citrónu, usedáte ke stolu a začínáte spolu se svými dalšími spolužáky jíst. „Tady se něco hýblo!“ „Co to je?“ posloucháte z dalších koutů jídelny. Babička by hned řekla, jak si máme jídla vážít, že děti v Africe mají málo a my si ještě stěžujeme a co by za to daly. To je pravda, ale co za to dáváme my? No peníze. A co za ty peníze dostaneme? Téměř nic. I přesto, že v naší jídelně nevaří špatně, mimochodem, některá jídla jsou přímo výborná, když zmíníme třeba špagety nebo rizoto, dostáváme jídla málo a to se nám nelíbí! Dobře, řekněme si, když se nám zdá málo, proč si nepřidáme. Proč? Protože přídavek čas od času nedostaneme. Jak to? Reakce paní kuchařky je takováto (cituji): „No, víte, děcka z prvního stupně to vyjedly.“ Pchm, pff, cože? Nechápeme a s prázdnými talíři usedáme zpátky ke stolu. Tak to už je na pováženu. A dnes se k tomu ještě připojila kauza jménem Chleba. V pohodě a klídku přijdeme ke stolu s talíři s gulášovou polévkou. A kde je chleba? Vždyť děti před námi ho měly? Samozřejmě nikde, chleba totiž došel. Jak to? To nikdo neví, ale tak když si snad oběd platím, tak proč nedostanu to, co mám? Důvod... Neznámý...

Barush a Klarush

TELEVIZE

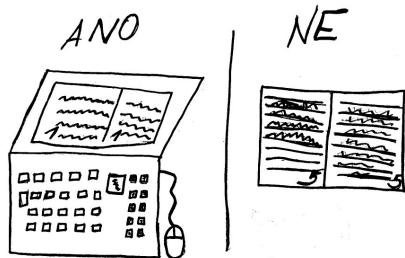
Televize je minulost! Teď všechno ovládají počítače! Ovšem ti, co počítač nemají, jsou pořád dokonalí a nezapomenutelní přátelé věci jménem televize. Teď už je hodně vymožeností, jak si zlepšit televizi! Dám vám pár rad, jak toho dosáhnout!

1. Koupit si novou.
2. Pořídit si satelit.
3. Nabarvit ji podle toho, jaký je nábytek. Ale pozor! Se souhlasem rodičů.
4. Najít si úplně jinou zábavu.
5. Místo televize se můžete dívat na DVD, teda pokud ho máte.
6. Nebo poslouchat hudbu přes DVD.

Na příště se těší TulíkBulík

Ideální škola

Jednoho dne jsme dostali v hodině slohu úkol napsat odpověď na záludnou otázku: Co by se mělo splnit, abych se rád chodil do školy vzdělávat a byl vychovaný pro rodinu a společnost? A pokud chcete vědět, jak si s touto otázkou poradili sedmáci a jak podle nich vypadá taková ideální škola, čtete dál!

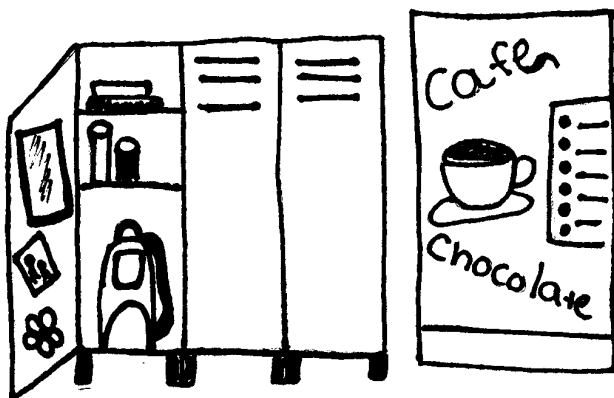
- ♦ nebyli by přísní učitelé
- ♦ milejší a mírní učitelé ve známkování (a učitelky ne?)
- ♦ učitelé by si neměli zasedat na žáky
- ♦ učitelé by se dohodli, kdy budeme psát prověrku, psali bychom jen jednu za den, jinak nemáme čas na rodinu a svůj volný čas

- ◆ kratší hodiny, delší přestávky
- ◆ škola by začínala v 8:00 nebo 10:00 hodin a končila v 11:05 nebo 13:00 hodin
- ◆ ze školy i do školy by nás vozilo taxi nebo limuzína
- ◆ méně vyučovacích hodin
- ◆ chodit do školy 3krát týdně
- ◆ 4 měsíce volna
- ◆ školní výlety až do Číny
- ◆ častější výlety
- ◆ častější návštěvy kin a divadel
- ◆ v bufetu by se měly prodávat mléčné výrobky a žvýkačky
- ◆ McDonald ve škole
- ◆ zlevnil by se Cappy Icefruit v automatu, automat by nekradl peněz
- ◆ automat na kávu, čokoládu a na jogurtové nápoje
- ◆ automat na kondomy
- ◆ vybírat mezi 3 obědy, občas obědy na přání, švédské stoly
- ◆ kuchařky by nás neměly nutit do salátů a polívků
- ◆ stravenky vyměnit za karty
- ◆ graffiti na stěnách, barevnější třída
- ◆ ve třídě by měl být koberec, zvířata, záclony
- ◆ místo šaten skříňky jako v Americe
- ◆ nové učebnice
- ◆ lepší tabuli a záchody
- ◆ lůžkové třídy
- ◆ čalouněné židle
- ◆ sešity by nahradily notebooky
- ◆ v každé třídě by měl být DVD přehrávač
- ◆ mapy by nahradily promítačky
- ◆ výtahy pro všechny
- ◆ bublinková koupel ve škole (to už rovnou antické lázně, ne?)
- ◆ místo referátů o knize by

- byly referáty o hrách
- ◆ jiný zasedací pořádek
- ◆ rozdělení na kluky a holky
- ◆ slušnější spolužáci
- ◆ uniformy, holky by měly nosit sukně, kluci pánská tanga
- ◆ předsedové by měli mít klíče od výtahů a TV
- ◆ možnost pít v hodině (za den se má pít hodně), možnost chodit na WC v hodině
- ◆ škola hrou, podle Komenského, dějiny by se měly i trochu zahrát
- ◆ peníze od školy za známky
- ◆ měsíční plat za výkony ve škole
- ◆ vybírat si, jestli známku chceme dostat nebo ne
- ◆ každý žák = vlastní PC
- ◆ všechny hodiny na PC, PC na každé lavici
- ◆ nepřeskakovat v dějepisu kapitoly
- ◆ vznik nových kroužků, např. míčový kroužek
- ◆ měla by být všeobecná hodina, číst v ní o sopkách, pouštích, počítačích apod.
- ◆ také by mělo být ve škole casino, bazén s tobogánem, stělnice, gril, vana, hamburgery

Tak to vypadá, že sedmáci by chtěli naši školičku celou předělat!

Loučím se EvTy, Zelenoočko

Nedělní chvilka poezie...

*Když k nám přišel Valentýn, oči plály žářem
někteří však spíše umírali žalem.*

*Osamělí jedinci koukali se po světě,
uvíděli naši školu, slyšeli řev dítěte...*

*Haló děčka! Emilka! Koukněte se taky!
A nám milým človíčkům přecházely zraky.*

Co to je - ta Emilka?

Ptám se trochu ohromen.

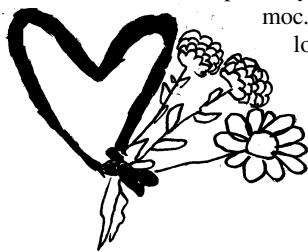
Odpoví mi celý sbor láskyplným tónem...

Múza odešla... Konec básně, následuje Nedělní chvilka prózy...

Letos poprvé na naší škole proběhla valentýnská akce plná zamilovaných slov a pusinek. Naše krásná bedna Emilka nám vydala spoustu dopisků, sladkých dobrot i nějaký ten dáreček. Všechny tyto věci jste mohli obdržet v úterý 19. února ve vaší třídě. Donesli vám je naši valentýnské poslové Barush a Klarush, kteří tuto akci za spolupráce týmu MaKaRa uskutečnili. K tomuto dni jsme se museli samozřejmě přizpůsobit i oblečením. Na tento den byl vyhlášen červeno - růžovo - bílý den. A jaké je hodnocení celé akce? Tento den se velmi vydařil, většina se skvěle oblékla a

dopisů bylo požehnaně moc. Nejvíc zamilovanou třídou byla 5.A.

*Klarush a
Barush*

MÁ- ME RÁDI ZVÍŘATA

Chcete si pořídit králíka? Máme tady tip.

Zakrslý beránek

PÉČE: Péče o králíka je velmi jednoduchá, stačí ho očkovat každý rok. Chovejte se k němu hezky a nemačkejte ho, jinak začne být agresivní. Češte ho hustým gumovým hřebenem. A abychom nezapomněli, hodně moc důležité je taky stříhání drápeků.

VÝBAVA: Klec musí být tak velká, aby vyhovovala jeho velikosti, doporučujeme taky záchod, který naplníte granulemi, hřeben, kleštičky na drápky.

STÍCHA: Přítulný, chytrý, čistotný.

VÝCHOVA: Doma ho nechte asi týden v kleci, ať si zvykne na nové místo, na spaní pak ho pusťte a nechte ho prozkoumat nový domov. Na první obchůzce se vám všude vyčůrá. Nezlobte se na něj, on si jen značkuje své teritorium. Teď si povíme o jídlu: nejlepší je obyčejné, radši ho moc nerozmazlujte a pamlsky a drahé jídlo mu kupujte jen sem tam. Až si pro něj pořídíte záchod, tak ho tam cpěte a přihoďte mu tam pár jeho bobků.

Mini19 a Tukan

FAKTA O ZEMI A LIDECH

Posledně jsme slíbily pokračování o výbuchu sopky, takže tady je. V pokračování příběhu vám popíšeme, co by se stalo, kdyby výbuch Yellowstonekého supervulkánu opravdu nastal. Pokud by tento výbuch nastal, erupce by rozmetala 2000 – 3000 km² sopečných hornin, popela a plynu po celých USA. Jen během první hodiny by bylo vyvrženo 100 milionů tun lávy, hornin a popela. Lávévé proudy, které se pohybují rychlostí až 800 km v hodině a dosahují teploty až 500 °C, by sežehly vše, co by stálo v cestě. V okruhu nejméně 100 kilometrů kolem Yellowstonekého parku by zanikl život. Až tři čtvrtiny USA by pokryla mnohacentimetrová vrstva popela v tloušťce odpovídající vzdálenosti od centra výbuchu. Popel by zabil statisíce lidí, zničil rozsáhlé zemědělské oblasti a zahubil

zvířata, zamořil zásoby vody, poškodil elektrické sítě, způsobil kolaps dopravy a celé infrastruktury a totálně by ochromil veškerý život na zasaženém území. 80 procent USA by bylo pokryto popelem, 20 procent území by se stalo trvale neobyvatelným. Pro představa – cca 20 cm sopečného popela proboří střechu, když zmokne, stačí ho polovina. Sopečný popel a písek tvoří drsné ostré úlomky mikroskopické velikosti, které když jsou vdechnuty do plic a smísí se s vodou, vytvoří hmotu podobnou cementu. Člověk se pak vlastně udusí v jakémsi tekutém cementu. Sopečný mrak by se přitom každý den šířil o zhruba 150 km směrem na východ. Přibližně 3 týdny po výbuchu by celý svět zamořil neproniknutelný mrak plynů a prachu, který by byl vysoko nad mraky a odrážel by tak sluneční paprsky do vesmíru. Jen 2 týdny po zastínění oblohy by teplota na naší planetě neuvěřitelně klesla (v Evropě asi o 10 – 17°C).

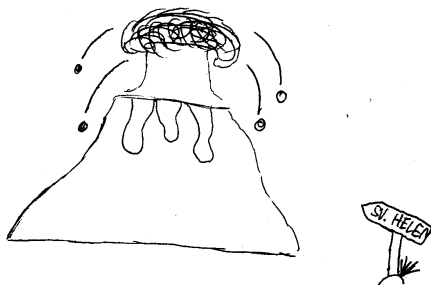
Nakonec by během 1 měsíce začala na naší zeměkouli nová doba ledová, která by trvala mnoho desítek let, než by se svět znovu oteplil a mračna, která bránila průniku slunečním paprskům, by se nerozplynula. Jen při samotném výbuchu by zahynulo až 10.000 lidí a do 5 dnů by počet mrtvých stoupl na 14 milionů. Přibližně měsíc po erupci by se na celé planetě ochladilo a počet mrtvých by se zvýšil až na 3 miliardy. Pět let po výbuchu v Yellowstonském národním parku by se celkový počet lidských jedinců mohl globálně snížit jen na několik tisíc.

Výbuch v Yellowstone by byl slyšet až ve Švédsku a Saudské Arábii.

Vědci z britské Geologické společnosti upozornili, že erupce supervulkánu je s ohledem k důsledkům srovnatelná s dopadem asteroidu o průměru jednoho kilometru. Na rozdíl od mnohých jiných nebezpečí nelze explozím obřích sopek zabránit a dříve nebo později k nim dojde znovu. Podle nejnovějších poznatků zasahují erupce supervulkánů do vývoje na Zemi každých 50 až 100 tisíciletí. Vzhledem k nedostatku informací o všech supervulkánech na naší planetě se vědci obávají, že erupce se mohou vyskytovat i v mno-

hem kratších časových intervalech. O něco menší, ale přesto masivní erupce globálního rozsahu, se vyskytují přibližně každých 5 tisíciletí. Britská Geologická společnost doposud identifikovala přes 30 míst na celém světě, kde v minulosti prokazatelně explodovaly supervulkány.

Britská BBC dokonce natočila fiktivní drama o průběhu několika vulkanických explozí v Yellowstonském národním parku. Pravděpodobnost výbuchu supervulkánu je 5krát až 10krát větší než riziko srážky naší planety s asteroidem. A na konec: Může se to stát? Vědci se shodují – yellowstonský supervulkán vybuchne, ale jestli za našeho života, nebo za několik tisíc let, nevědí...

Zelenoočko a EvTy

VÍTE ŽE...

Ano, ano, ano... Už je to tady, už se to roztáčí! Je to fajn, je to fajn, je to fajn... A o co že vlastně jde? No přece o Víte že... Už jsou tady zase rekordy. Takže se bavte a sledujte kouř... PS: Je to fajn... Arnošek je prostě boží...

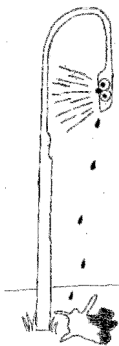
Kuriozní rekordy – krádeže...

Pouze jednu fotbalovou brankářskou rukavici ukradl neznámý pachatel v srpnu roku 2000 při vloupání do kanceláře čistírny oděvů v Uničově. Podle policejního protokolu se „tím pádem druhá rukavice stala naprosto nepoužitelnou“.

Můj názor: Opravdu nechápu, proč ukradl jenom jednu rukavici... Kdybych to kradl Já, určitě bych si vzal obě...

Lebku hraběte Jáchyma Ondřeje Schlika, jednoho z hlavních představitelů stavovského povstání a účastníka pražské defenestrace v roce 1618, který byl v červnu 1621 s dalšími 26 pány popraven na Staroměstském náměstí v Praze. Lebku ukradl v lednu 2000 neznámý pachatel z rodinné hrobky ve Veliši u Jičína. Soudní znalec „odhadl“ cenu lebky významného šlechtice na 100 000 Kč.

Můj názor: Z takové lebky by se daly určitě vydělat nějaké peníze... Ale doma bych ji určitě skladovat nechtěl...

V červenci 1999 byla v malé obci Jiřetíně na Děčínsku ukradena pouliční lampa v hodnotě 15.000 Kč. Zajímavé je, že „kandelábr“ byl ukraden v dopoledních hodinách. Pachatele policie v zákonné lhůtě nezjistila... Můj názor: No tak s takovouhle „lampičkou“ bych si asi doma neposvítil...

Nejdelší pobyt ve věznicích...

Dá se říci, že nejdelší pobyt ve věznicích mají zajištěny osoby odsouzené na doživotí. Je však sporné, jakou skutečnou délku svého života za mřížemi stráví, neboť kromě smrti připadá v úvahu ještě amnestie, milost prezidenta republiky, obnova řízení, případně propuštění z důvodu nevléčitelné nemoci. Mezi držitele rekordů v této kategorii patří muž z Řícmanic v okrese Brno-venkov, a to nikdy k doživotnímu vězení odsouzen nebyl. V roce 1990 – ve svých 47 letech – už měl za sebou 10 trestů a ve věznicích všech stupňů strávil bez několika týdnů celkem 22 let. Na základě rozsáhlé amnestie v lednu 1990 byl z vězení propuštěn. Ihned po propuštění se vloupal do několika obchodů. Po jedenácti dnech na svobodě zastřelil vojáka z vojenskopolicejní hlídky, která ho pronásledovala po vloupání do feznictví. Za tento skutek byl odsouzen k dalším 23 letům vězení. Z vězení by měl vyjít v 75 letech, přičemž by bez několika týdnů ve vězeních strávil cel-

kem 45 let. Šanci překonat tento rekord má Radek Hanykovič (29) odsouzený 21. 7. 1995 v Thajsku na 50 let za pašování drog.

Můj názor: No nevím jak vy, ale já bych tenhle rekord překonávat nechtěl...

Kalda

DUŠANOVY BRANKY, BODY, VTEŘINY

...zprávy z fotbalu

Ahoj lidi. Mám pro vás novou rubriku. Jmenuje se Dušanovy branky, body, vteřiny. Budou tam různé informace o sportu. Například výsledky soutěží, životopisy atd.

Dnes začneme výsledky a životopisem známého fotbalisty **Fabregase**.

Čech prohlašuje: jeho tým má šanci vyhrát ve všech čtyřech soutěžích, v kterých právě bojuje. Tuto zprávu řekl dva dny poté, co postoupili ze semifinále přes liverpolský Everton. Z Chelsea jde teď strach, přiznal na stránkách časopisu The Sun Petr Čech.

Životopis Fabregase

Celé jméno: Francesco Fabregaso Soler
Narozen: 4. května 1987 v Arenys de Mar
Státní příslušnost: Španělsko
Hraje za: FC Arsenal

Výška, váha: 175 cm, 74 kg

Úspěchy — reprezentační: Účast na MS U-17 2003 ve Finsku (2. místo), zúčastnil se MS v Německu (osmifinále)

Klubové: Finalista Ligy mistrů (2006), vítěz Anglického poháru (2005)

Individuálně: Nejlepší hráč a nejlepší střelec MS U-17 2003 ve Finsku

Šmajdalf, Jury

- ◆ Sylva ze 4.A miluje Ríšu také ze 4.A z celého srdce!
Tip pro Sylvu: Doufáme, že ti to dlouho vydrží!
- ◆ Verča miluje Dominika také ze 4.A.
Tip pro Verču: Doufáme, že budete mít děti!
- ◆ Iveta je lhářka! (Nic bych jí neřikal!)
- ◆ Vojta z 5.A miluje Kristýnu také z 5.A.
Tip pro Vojtu: Neboj se, jednou se vezmete.
- ◆ Matěj ze 4.A miluje Šárku ze 4.A.
Tip pro Matěje: Máš k ní velkou lásku, tak jí to dokaž!

Drby, tentokrát trochu jinak

Kritizující článek

Ahoj! Přišel jsem kritizovat.

Nelíbí se mi systém vlády MaKaRa. Tak začnem...

- ◆ MaKaRa je nevěrnou napodobeninou zajíčka Jenga z jedné příliš nekomicke animované pohádky.
- ◆ Ty trapné dny? Co si tím vynahrazujete? V čele s modrým dnem! Existují jiné barvy. Ale vy kazíte celý barevný svět.
- ◆ Kdyby třeba Den ticha?
- ◆ Nebo jděte třeba natočit dokument o tom, jak udělat špatný vtíp. (praxe)
- ◆ Všechno, co uděláte, je prostě trapné. Rve mi to uši, když hlásíte v rozhlase a ani si to nezapnete. Rve mi to i srdce. Rve mi to i játra.
- ◆ Přestaňte urážet p. uč. Chvostka. Je to pohoršující.
- ◆ Přestaňte se chovat jako malé děti a naopak neřkejte ostatním, ať se nechovají jak malé děti.
- ◆ Nechovejte se nakažlivě. A jinak se mějte dobře.

Nahore uvedená data se úplně neshodují se skutečností. Já sam/a jsem členem MaKaRa. Nikdy jsem nebral/a tyto pomluvy vážně. Neberte je tedy ani vy vážně.

Tento článek se neopravuje, snažil/a jsem se ho napzad bes chítb.

Autor/ka: _____

Wau a je tu šrau!

- ◆ Naše školička opět navštívila prastaré kino v Klimkovicích. Ovšem čekalo nás milé překvapení. Dostali jsme každý po jedné podušce, aby naše zadnice tolik netrpěly. Ovšem moc jsme si nepolepšili, a tak mnozí z nás navštívili ještě týž den masérské studio.
- ◆ Náš pan ředitel byl nedávno nemocný. Ovšem vše zvládl a dokonce v horečkách řídil naši školu.
- ◆ Záhadné zmizení paní učitelky Kunzové. Už pár dní ji nepotkáváme na chodbách, dokonce ani ve školním časopisu nebyla. Velice nám chybí, nemá nás kdo učit jak zasouvat... cívku.
- ◆ Přišlo jaro, přišlo k nám. Venku je krásně a dokonce nás navštívili páni Vietnamci, kteří se přišli vyfotit s panem starostou a zámkem.
- ◆ Fámy o Vietnamcích si nevěšmejte, ovšem je pravda, že tady byli!
- ◆ Došel chleba. Žákům končícím v jednu hodinu odmítly dát paní kuchařky chleba s tím, že nemají čím krmit kachny.
- ◆ Dnes je to, přátelé, všechno!

MaKaRa

HAPPY STRÁNKA

Pozor pozor! Upozornění: Čtení tohoto článku může způsobit vážné psychické obtíže a záchvaty smíchu, proto se nedoporučuje čtenářům chechtavého charakteru!!!

Předpokládám, že už jste si přečetli toto velmi vážné upozornění, takže se můžeme podívat na měsíční doporučenou dávku vtípků a nesmyslů. Přemýšlím, o čem bych vám tak napsala... O blondýnkách? Policistech? Dětech? Blázních? Dědoušcích? Fakticky nevím... Teď by bodlo, kdyby se mi pořádně rozsvítilo. Vrrrr, bum báb, blik. Mám to! Napíšu vám nesmysly, které jsou fakt nesmyslné a hloupé, ale na zasmání to stačí. Jen vás snažně prosím, nezkoušejte nic z toho, co se tady píše.

- Jede had na kole a vzpomene si, že nemá nohy. Tak upadne a zlomí si koleno.
- Prodám největší puzzle na světě za 1,50 Kč. Těžké! Zn. Strouhanka!!
- Anička volá Pepíčkovi a říká: „Pepíčku, přijď večer k nám, nikdo nebude doma“. Pepíček se oholí, vymydlí, jde k Aničce, zazvoní a ... nikdo není doma.
- Plave kapr v medu a říká: „TO JE HUSTÝ!!!“
- Víte, co je nejnesmyslnější bitka? Když se dva holohlaví perou o hřeben.
- Jdou dvě tatranky po dálnici a jednu přejede auto. Druhá se pohoršeně podívá a říká: „Pojd' a nedrob!“
- Co předcházelo zemětřesení? Trpaslíci měli čočkovou polévku.
- Co je maximální hluk? Když buldozer skáče přes švihadlo na plechové střeše...
- Zevnitř je to žluté a zevnitř je to zelené. Co je to? Banán rafinovaně převlečený za okurku.
- Proč nosí smrtka kosu? Protože neudělala papíry na kombajn.
- Mno, asi bych už měla končit, nejsem tady totiž sama a kdybych psala pořád ty své nesmysly, na žádné jiné články by nebylo místo. Tak pa a doufám, že se vám to líbilo.

Pa'ulka

Ach, ty písniě!

Sedmá třída psala menší test z hudební výchovy. Úkolem bylo doplnit správně text u dvou písní: První písnička byla **U stánků**. Takto zní správný text: *U stánků na levnou krásu postávají a smějou se času, s cigaretou a holkou, co nemá kam jít. Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy, neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj. Jen zahlídli svět, maj na duši vrásky tak málo je, málo je lásky. Ztracená víra hrozny z vinic neposbírá. A teď se můžeme podívat, jak si s tím poradili sedmáci: Uvidíme pár zajímavých doplňovaček. Velká písmena nás upozorní na úžasné vědomosti: *Jen zahlídli svět, maj na OČÍCH vrásky, málo je, málo je lásky. Ztracená víra hrozny z vinic nepozbírá (tady psalo několik sedmáků stejnou chybu). Další píseňka. Skleniček pár a MÁLO ÚČTŮ ZA NĚ, uteče den jak VLTAVSKÁ VODA, neuměj žít a UMŘEŠ. Dáme si další píseňku. Skleniček pár a pár tahů z trávy, uteče den jak večerní zprávy neuměj žít a NA SVĚT SE PODÍVAJÍ.**

Další píseň byla V Hodoníně. Správně ta písnička zní: *V Hodoníně za vojáčka mňa vzali, moje vlásky na kraťúčko strihali. Moje vlásky hej, haj na kolena padaly, moja mamka aj frajarka plakaly. Neplačte vy moja mamka, mamička. Já uskočím, až poletí gulička, já uskočím, héj, haj, jak na nebi hvězdička, já uskočím, až poletí gulička. Teďka se podívejte na věty, ve kterých se překlepli: něplačte vy moja mamka, mamička. Já uskočím až poletí KULKA já uskočím héj, haj jak na nebi hvězdička já uskočím, až poletí KULKA. A teďka další povedený překlep: *Moje vlasys hej, haj, moja mamka aj frajarka plakaly, na kolena plakaly.**

Mini19 Tukan

OSMISMĚRKA

Leskle červenožlutě a černě zbarvený, 7,5 až 8,5 mm dlouhý drabčík s krásně modrými krovkami. Hojný na březích vod, ale i na vlhčích místech v polích.

ARCHÍV, BOJ, ČARO, ČÍNŠTINA, ČTYŘVESLICE, FORMALITA, CHARAKTER, CHRÁNIC, KOČÍ, KOČKA, KOKTAIL, KONTRAST, LAIK, LÍČIDLO, LOŽNICE, LULKA, LÝTKO, MALOBURŽOAZIE, MANŽELSTVÍ, MAY, MYSL, OBCHODNICE, OBINADLO, OCHLAZENÍ, OKENICE, POLEDNE, PRŮPLAV, REPERTOÁR, ROZRUCH, SLUŽEBNA, STATKÁŘ, SVORNOST, ŠLE, TELE, TIKY, TLO, VČELA

M A L O B U R Ž O A Z I E L E T D T
M R R A O B C H O D N I C E M Y S L Č
V A L P Ů R P K O N T R A S T O Í C H
Č T Y Ř V E S L I C E N K T B N A O
E I P O L E D N E E Ž O Č A Š R N C H
L L U L K A K Í C E K C H O T A O B L
A A K D N E A I L T U T I K Y V E A
B M K I Ř R N S A R E N T Á T S Ž Z
H R B Č C H Ž T I Z L A E O Ř V Ý U E
K O Č Í O V L O C C H R Á N I Č Ý L N
J F V L Í K R E P E R T O Á R Š S Í

Ahoj, vítám vás u rubriky pro chytré hlavičky jménem Osmisměrka. Jak už jsme se mohli mnohokrát přesvědčit, tato rubrika není pouze pro žáky naší školy, ale i pro paní kuchařky, uklízečky, učitele či učitelky. Ale stala se nám tu malá změna věku: místo dospělých či dětí školy nám přišla správně vyluštěná tajenka od **Evy Menšíkové** z mateřské školy, tímto se také stává vítězkou. Správná odpověď byla: RYTMUS A TEMPO. Výherci gratulujeme a vám ostatní, kteří jste tentokrát nevyhráli, přeji hodně nervů a úspěchu v této rubrice.

Vydává ZŠ Stará Ves nad Ondřejnicí pro vlastní potřebu školy. Uzávěrka příštího čísla .
Své příspěvky vzhazujte do schránky ve vestibulu školy.